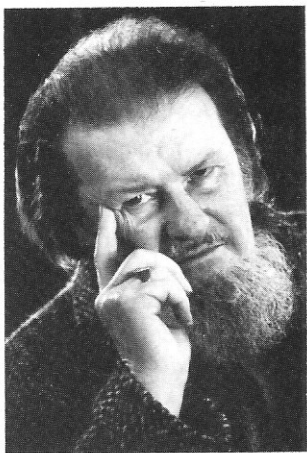


Kunstschilder

ANTO DIEZ 75

Wanneer men Anto Diez (°Elsene, 15.09.1914) ontmoet wordt men getroffen door zijn hartelijke omgang, zijn moedig optimisme en door de nadruk waarmee hij zijn kijk op de kunst met woord en gebaar onderstreept. Dit spontane en rechtlijnige heeft te maken met zijn afkomst. Zijn vader, Mariano Diez y Sanchez was een zeer gewaardeerde classicistische kunstschilder, die via de Gentse kunstenaar Hippolyte Daeye bekend raakte met de Vlaamse kunst. Bij zover dat hij hier bleef en de Vlaamse Elisa Seghers huwde. Anto Diez is hun zoon. Hij studeerde in Brussel bij Alfred Bastien en Anto



Carte, maar al gauw wist hij een geheel eigen kijk op de schilderkunst te verwerven en vooral een eigen stijl te veroveren: een soort vergelijk tussen expressionisme en symbolisme. Hij is daar nooit meer van afgeweken en sinds vele jaren heeft hij, vanuit Bredene waar hij (in de Meibloempjeslaan 30) woont en werkt, tesamen met Aimé Thonon, de al even beroemde koördirigente, de wereld blijven verbazen met zijn tekeningen en schilderijen.

Lijn, kleur en vorm zijn de drie basiselementen waarop zijn kunst stoelt. Hij is allereerst een bijzonder begaafd tekenaar. Zijn tekening is zijn eigenste handschrift; zij zit in al zijn werk geborgen en is er de gezonde basis van. Ook als hij met soms felle, soms zeer gevoelige kleuren een vorm omschrijft, ziet men de tekening duidelijk meebouwen aan het uiteindelijke resultaat. Licht en donker, daad en droom, tijd en eeuwigheid, hart en ziel, materie en geest zijn de dubbelbannen op zijn artistieke levensinzet. Vanuit een exuberant expressionisme is hij traag, bedachtzaam en als het ware proevend geëvolueerd naar een geheel eigen stijl: een overtuigd figuratief symbolisme, waarmee hij vooral het vrouwelijk lichaam, de moeder-en-kind relatie heeft omschreven. Hartsucht, vertederend, zinnelijkheid, ontroering, medelijden, opstandigheid zijn essentialia die hij in zijn werk inbouwt, omdat hij ze ook zo diep aanvoelt. En zo komen zijn schilderijen en tekeningen ook over bij een ruim publiek dat hem kent in Frankrijk, Duitsland en ten onzent, in privéverzamelingen en in talloze tentoonstellingen. In 1985 heeft de stad Bredene het Ryckewaertshof aangekocht en bijzonder fraai laten ombouwen tot Cultureel Centrum Anto Diez. In een vleugel van het gebouw is een permanente tentoonstelling van enkele hoogtepunten uit Diez' loopbaan geëxposeerd. De rest van het gebouw fungeert als exporuimte, waar ook muzikale en literaire evenementen plaatsgrijpen. Zo heeft Bredene haar ereburger willen huldigen. Hij heeft definitief zijn plaats in het culturele leven van de stad en via de activiteit die daar aan de dag wordt gelegd in een heel stuk van Vlaanderen. Maar Diez werkt door. In een nerveus of vloeiend ritme neergeschreven vullen de lijnen van zijn tekening of zijn schilderij altijd de concentrische rondingen van zijn vormen. Levendigheid en beheersing, licht en donker zijn de determinerende impulsen van zijn grenzeloos gevoel. Zij groeien in deze kunst uit tot esthetische en picturale feesten. Roes en droom hebben elkaar hier gevonden in een hoge mate van diepmenselijkheid. De denker eist zijn plaats op als duider van de werkelijkheid. De kunstenaar is de uitdrager van de droom. Anto Diez 75: prosit !

Fernand Bonneure